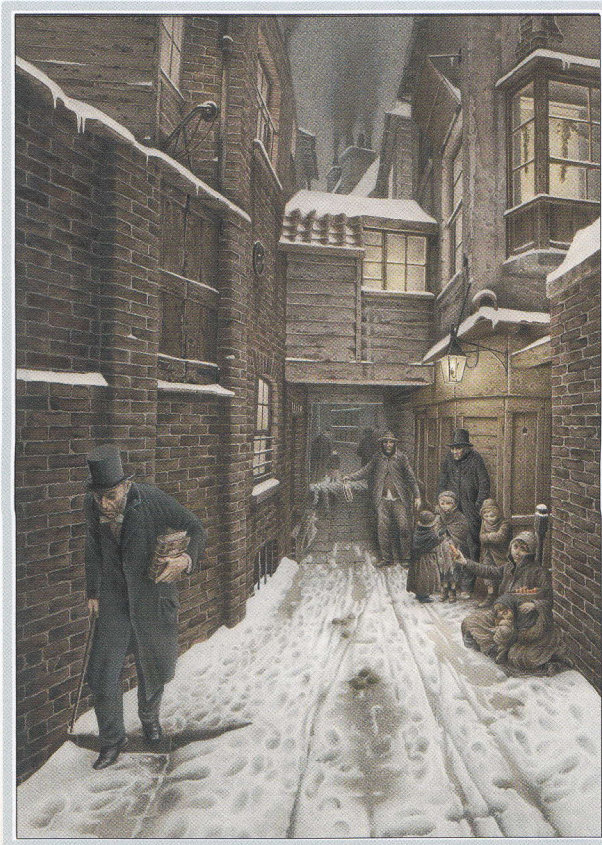

LIBRIS

CHARLES DICKENS

*poveste
 de Crăciun*

ILUSTRĂȚII DE ROBERTO INNOCENTI

STROFA ÎNTÂI
STAFIA LUI MARLEY

7

STROFA A DOUA
PRIMUL DINTRE CELE TREI DUHURI

40

STROFA A TREIA
AL DOILEA DINTRE DUHURI

72

STROFA A PATRA
ULTIMUL DINTRE DUHURI

112

STROFA A CINCEA

SFÂRȘITUL

140

STAFIA LUI MARLEY

În primul rând, Marley era mort. În privința asta nu încapе îndoială. Sub însemnarea înmormântării lui din registrul parohial își puseseră iscălitura preotul, țârcovnicul, antreprenorul de pompe funebre și cioclul.

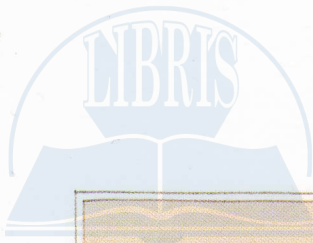
Scrooge semnase și el; iar numele lui era garanție la Bursă, indiferent pe ce act și-l punea. Bătrânul Marley era mort ca o balama ruginită¹.

Acum, asta nu înseamnă că eu aș ști, după mintea mea, cum poate fi o balama moartă, fie ea și ruginită². Aș fi poate înclinat să consider un cui de coșciug drept cel mai mort articol de fierărie de pe piață. Dar în comparația aceasta sălășluiește înțelepciunea moșilor noștri, și cine sunt eu s-o tulbur cu pana mea păcătoasă? Altfel, s-ar duce țara de râpă. Așa că dați-mi voie să repet stăruitor, Marley era mort ca o balama ruginită.

Scrooge știa asta? Bineînțeles că știa. Cum ar fi putut să nu știe? Fusese partenerul de afaceri al lui Marley vreme de cine știe câți ani. Fusese singurul său executor testamentar, singurul

¹ În engleză, *dead as a doornail* (literal, „mort ca un cui de ușă”) înseamnă „mort de-a binelea” (n.tr.)

² Într-adevăr, originea expresiei englezești *dead as a doornail* este obscură (n.tr.)

administrator al averii sale, singurul lui moștenitor de drept, singurul legatar universal, singurul prieten și singurul care-l însoțise pe ultimul drum. Și nici măcar Scrooge nu fusese atât de deprimat de tristul eveniment încât să nu-și păstreze întregi remarcabilele calități de negustor chiar și în ziua înmormântării, pe care o pecetlui printr-o afacere bănoasă.

Fiindcă veni vorba de înmormântarea lui Marley, să ne întoarcem de unde am plecat. Nu încapе îndoială că Marley era mort. Faptul acesta trebuie bine înțeles, altfel povestea pe care am de gând să v-o spun își pierde orice farmec. Dacă n-am fi absolut convinși că tatăl lui Hamlet a murit înainte de începutul piesei, toată plimbarea aceea a lui, noaptea, pe un vânt dinspre răsărit, pe meterezele propriului castel, nu s-ar deosebi prin nimic de apariția năprasnică a oricărui alt domn de vârstă mijlocie, după lăsarea întunericului, în vreun loc vântos – de pildă, în cimitirul catedralei St Paul –, pentru a năuci, literalmente, mințile slabe ale fiului său.

Scrooge nu ștersese niciodată numele lui Marley de pe firmă. Rămăsese acolo, ani la rând, deasupra ușii: *Scrooge și Marley*. Firma era cunoscută drept *Scrooge și Marley*. Uneori, cei mai noi în breaslă îi ziceau lui Scrooge Scrooge, alții, Marley, dar el răspundea la amândouă numele: îi era totuna.

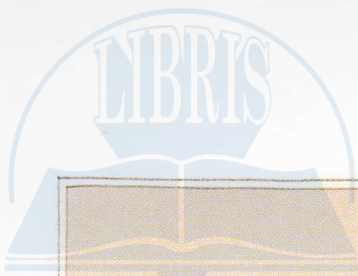
Ei, dar știi că Scrooge acesta era tare pestrîț la mațe! Un păcătos bătrân și hrăpăreț, meșter a storce, a strânge cu ușa, a scormoni, a înhăța și a ține-n gheare. Aspru și tăios precum cremenea, din care

niciun fier n-a scăpărat vreodată vreo văpaie; secretos, închis în sine și singuratic ca o stridie. Răceala din inimă îi înghețase trăsăturile bătrânești, îi ciupise nasul ascuțit, îi zbârcise obrazul și-i făcuse pasul țeapăn; îi injectase ochii, îi învinețise buzele subțiri și se vădea în vocea-i dogită. Capul, sprâncenele și bărbia țuguiață îi erau parcă tivite cu chiciură. Purta cu sine frigul acesta oriunde mergea; biroul lui era înghețat în zilele înăbușitoare de vară și nu se dezmorțea nici măcar cu un grad de Crăciun.

Arșița sau frigul de afară nu aveau aproape nicio influență asupra lui Scrooge. Căldura nu-l putea pătrunde, nici vremea rece îngheța. Niciun vânt nu era mai aprig, nicio ninsoare mai înverșunată, niciun potop de ploaie mai neînduplecat. Vremea rea nu-i putea ține piept. Cele mai neostoite ploi, zăpezi, grindine sau lapovițe nu se puteau lăuda că-l întrec decât într-o singură privință: ele cădeau adesea din abundență, în timp ce Scrooge nu cunoștea măriniția.

Nimeni nu îl oprea vreodată pe stradă ca să-i spună, cu chipul luminat de bucurie: „Dragul meu Scrooge, ce mai faci? Când mai treci pe la mine?” Niciun cerșetor nu se milogea de el să-i dea vreun sfanț, niciun copil nu-l întreba cât e ceasul, niciun om, bărbat sau femeie, nu-l rugase vreodată în viața lui să-i spună cum se ajunge în cutare sau cutare loc. Chiar și câinii orbilor păreau că-l cunosc și, când îl vedeau venind, își împingeau stăpânii în arcada câte unei intrări sau înăuntrul vreunei curți și apoi dădeau

din coadă, parcă spunând: „Mai bine fără ochi defel, stăpâne fără de lumină, decât să răspândești deochi!”

Dar ce-i păsa lui Scrooge? Era exact ceea ce-i plăcea. Cunoscătorii ar fi spus că asta era „plăcerea” lui: să-și croiască drum pe marginea cărărilor bătute ale vieții, ținând la depărtare orice semn de căldură omenească.

Odată – chiar în ajunul Crăciunului, dintre toate zilele de peste an –, bătrânul Scrooge stătea în biroul lui, lucrând de zor. Era o vreme rece, posomorâtă, cu un frig mușcător, se lăsase și ceața, iar pe alea din față, Scrooge auzea cum lumea trecea în sus și-n jos gâfâind, lovindu-se peste brațe și tropăind pe caldarâm să se încălzească. Ceasurile din oraș tocmai ce bătuseră ora trei, dar era aproape întuneric – nici nu prea fusese lumină peste zi –, iar lumânările ardeau viu în ferestrele birourilor vecine, mânjind cu pete rumene aerul smead și aproape palpabil. Ceața se strecura neobosită în fiecare crăpătură și gaură de cheie și era atât de densă în jur încât, deși alea era dintre cele mai înguste, casele de peste drum păreau abia niște năluci. Văzând cum se lasă peste toate vălătucul acela plumburiu, ascunzându-le vederii, mai că-ți venea să crezi că Mama Natură locuia prin apropiere și fierbea cazane întregi de bere.

Ușa de la biroul lui Scrooge stătea deschisă pentru ca el să-și poată supraveghea angajatul, care, în încăperea minusculă de alături, un soi de dulap mai mare, copia scrisori. În biroul lui Scrooge ardea un foc tare mărunț, însă cel din cămăruța funcționarului